

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ

Από Δευτέρα ξεκινά μια περίοδος κινητοποιήσεων των εργαζομένων στους βασικούς χώρους (πιο μαζικούς) στο δημόσιο.

Παρόλο που οι αποφάσεις των διοικήσεων των Ομοσπονδιών, τόσο στους δασκάλους-καθηγητές όσο και στους νοσοκομειακούς και στους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, **πάρθηκαν χωρίς καμιά συνεννόηση για συντονισμένες κινήσεις (συνειδητά δεν επιδιώχθηκε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες), ωστόσο δεν αποφεύχθηκε τουλάχιστον κάτω από πιέσεις να υπάρξει κοινή αφετηρία και να στοχεύουν, έστω φραστικά, στα καθολικά ζητήματα αυτής της περιόδου**, όπως το μισθολόγιο σε συνδυασμό με τις στρατηγικές αλλαγές που κάνει σήμερα η κυβέρνηση σε όλη τη δημόσια διοίκηση.

Και είναι στρατηγικές διότι τόσο η επιδίωξη της κυβέρνησης για το νέο μισθολόγιο όσο και το πολυνομοσχέδιο που ετοιμάζει για τη δημόσια διοίκηση, το πλαίσιο λειτουργίας που διαμορφώνει για την Τ.Α. μέσω του κώδικα δήμων και κοινοτήτων, το νομοσχέδιο για τα βαριά και ανθυγιεινά, ο νόμος για την εισαγωγή της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο, **ολοκληρώνουν και παγιώνουν τις αλλαγές που γίνονται αρκετά χρόνια τώρα, και το βασικότερο, ανοίγουν έναν ορίζοντα πενταετίας για την εργασία και τους μισθούς στο δημόσιο, για το χαρακτήρα και τη λειτουργία του.**

Δεν είναι τυχαίο ούτε είναι αφελείς οι σχεδιαστές της κυβερνητικής πολιτικής που το επιχειρούν τώρα, σε μια περίοδο που μυρίζει εκλογές από τη μια και από την άλλη η σκληρή λιτότητα χρόνων έχει φτάσει τους μισθούς να μην καλύπτουν το 15μερο, σε μια περίοδο που δεν υπάρχει οικογένεια χωρίς μέλος της άνεργο ή ημιαπασχολούμενο, που όλοι καταλαβαίνουν ότι μετά το «πανηγύρι» της Ολυμπιάδας η κατάσταση θα χειροτερεύσει δραματικά.

Στοχεύουν με αυτά τα ψίγουλα που θα δώσουν με τη μορφή κάποιου επιδόματος επισφαλούς να ικανοποιήσουν κάποιες μερίδες (να βγάλουν και από τη δύσκολη θέση τους ανθρώπους της κυβέρνησης στο σ.κ.), ώστε να περάσει ανώδυνα η βαθιά αντιδραστική τομή που επιχειρείται με το νέο μισθολόγιο, με το πολυνομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση, και να πάρει και την ευγή της άργουσας τάξης.

Το ίδιο κάνουν π.χ. με το νόμο για τη μερική απασχόληση, να πάρουν χαρτζιλίκι ευπαθείς ομάδες (μακροχρόνια άνεργοι, εργαζόμενες μητέρες, εργαζόμενοι για τη συμπλήρωση ενσήμων για τη σύνταξη) και να αποδομήσουν όλο το σύστημα των εργασιακών σχέσεων (ό,τι έχει απομείνει) στο δημόσιο.

ΠΙΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ

Ο νέος κώδικας δήμων και κοινοτήτων

Ανάγλυφα αποτυπώνονται αυτές οι αλλαγές που επιχειρούνται στη δημόσια διοίκηση στο χώρο των ΟΤΑ μέσω του νέου πλαισίου λειτουργίας που φέρνει η κυβέρνηση (**νέος κώδικας δήμων και κοινοτήτων**).

Σε συνδυασμό με τον οικονομικό στραγγαλισμό τόσων χρόνων (5 δις ευρώ χρωστάει η κυβέρνηση από θεσμοθετημένους πόρους στην Τ.Α.) έρχεται τώρα επί της ουσίας και αφαιρεί κάθε δυνατότητα άσκησης κοινωνικής πολιτικής στους ΟΤΑ, μέσω των αρμοδιοτήτων που είχαν, **και τους επιβάλλει να ασκηθούν αυτές επιχειρηματικά, είτε σε σύμπραξη με το ιδιωτικό κεφάλαιο είτε μέσω δημοτικών επιχειρήσεων είτε και με τα δυο μαζί, με στόχο την ανταποδοτικότητα, επιχειρηματικότητα, εμπορευματοποίηση όλων των υπηρεσιών των ΟΤΑ.**

Δηλαδή νέο μεγάλο πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο, για υπηρεσίες που ήταν υποχρεωμένο το κράτος μέσω της Τ.Α. να προσφέρει στους πολίτες.

Συνέπειες για τον εργαζόμενο πολίτη: ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να έχει λίγο πράσινο η πλατεία και μερικές κούνιες, να μαζεύονται τα σκουπίδια, να μπορεί να λειτουργεί παιδικός σταθμός, ακόμα και για να βγάλει ένα πιστοποιητικό. Και δε λέμε για τα τεχνικά έργα, που από καιρό τώρα το φιλέτο πηγαίνει στους εργολάβους και τα πληρώνουμε μια και δυο και τρεις φορές.

Επιπλέον συνέπειες για τον εργαζόμενο στο δήμο: δραματική αλλαγή του εργασιακού του καθεστώτος μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

-**Υποχρεωτική μετάταξη από το δημόσιο οργανισμό Τ.Α. (δήμο ή κοινότητα ή νομικό πρόσωπο δ.δ.), που μετατρέπεται με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου σε κοινωφελή δημοτική επιχείρηση, ή απόλυση.**

Αν σκεφτούμε κάτω από ποιο μισθολογικό και εργασιακό καθεστώς εργάζεται η πλειοψηφία από τις 25.000 και πλέον εργαζομένους μέσω δημοτικών επιχειρήσεων στα πλαίσια των ΟΤΑ,

Αν σκεφτούμε με ποιο καθεστώς θα προσλαμβάνονται οι εργαζόμενοι στις δημοτικές επιχειρήσεις από δω και πέρα (βλ. νόμος για μερική απασχόληση στο δημόσιο, με καταρχήν πρόσληψη 25.000-30.000 στους ΟΤΑ, με ορισμένου χρόνου συμβάσεις),

Αν δούμε το καθεστώς των εργαζομένων στα διάφορα επιδοτούμενα προγράμματα ή για διάφορες δράσεις (τα λεγόμενα κοινωνικά προγράμματα), **κάθε εργαζόμενος στους ΟΤΑ μπορεί να καταλάβει ότι ο σταθερός μισθός, η μόνιμη δουλειά, αυτό που ο καθένας θεωρεί δεδομένο σήμερα, στο άμεσο μέλλον θα είναι παρελθόν και το μέλλον θα είναι αυτό που ζουν χιλιάδες εργαζόμενοι της περιπλανώμενης-μαύρης-ανασφαλούς και ανασφάλιστης, μερικής εργασίας και μισθού.**

Με δυο λόγια, με το νέο δημοτικό κώδικα, που ετοιμάζεται, η Τ.Α. ολοκληρώνεται, συνολικοποιείται και μορφοποιείται ως αντιλαϊκός, αντεργατικός θεσμός.

Επιχειρηματοποιεί τη δράση της με μεταφορά του κόστους στους εργαζόμενους και την απομύζηση κερδών για το κεφάλαιο, συμπράττοντας μαζί του, απορρυθμίζει τις υπάρχουσες εν μέρει σταθερές εργασιακές σχέσεις και επιβάλλει νέες μεσαιωνικές, που συνολικά προωθούνται σήμερα στον καπιταλισμό.

Για το νέο μισθολόγιο

Την ουσία και τους στόχους αυτών των αλλαγών που επιχειρούνται έρχεται να εκφράσει και η δομή του νέου «ενιαίου» μισθολόγιου στο δημόσιο, που αντανακλά και συνδυάζεται με αυτές.

1) Από οικονομική πλευρά **οι πραγματικές αυξήσεις που δίνονται δεν ξεπερνούν το 1,5-3,5%** (όσα γράφονται περί 4%, 6% και 9% είναι κλασικές αριθμητικές απάτες που έχουμε συνηθίσει από το ΠΑΣΟΚ, θυμηθείτε 0+0=4%), με δεδομένο ότι στην πορεία σύγκλισης του μέσου μισθού στην Ε.Ε. οι αυξήσεις θα έπρεπε να ξεπερνούν το 20% -για να μη μιλήσουμε για την απόκλιση κατά 40% και πλέον από το επίπεδο μισθού στην Ε.Ε. ή για το 30% που έχουμε χάσει.

2) **Από την άποψη του ενιαίου, μόνο αυτό δεν είναι:** ξεχωριστά μισθολόγια για κάθε κατηγορία με ακόμη μεγαλύτερη υποβάθμιση της πλειοψηφίας των εργαζομένων στο δημόσιο που ανήκουν στις Υ.Ε.-Δ.Ε.(εργάτες και υπάλληλοι Μ.Ε.). Ξεχωριστά και παχυλά επιδόματα που ταΐζουν ορισμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων και προέρχονται από τους ειδικούς λογαριασμούς υπουργείων και που πληρώνουμε όλοι. **Στρατηγική τομή είναι η διάσπαση της δομής του με πολλά ξεχωριστά μισθολόγια ανάμεσα στις κατηγορίες εργαζομένων στον ίδιο κλάδο, αλλά και από κλάδο σε κλάδο στο δημόσιο.**

Πρόθεση της κυβερνητικής λογικής είναι με το άνοιγμα των αντιθέσεων και ανισοτήτων ανάμεσα στους εργαζόμενους η διάσπαση της ενότητας και της συλλογικής διεκδίκησης αύξησης των μισθών.

3) Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι **συνδέει το μισθό με την απόδοση (σύνδεση μισθού-παραγωγικότητας) μέσω στόχων που θα καθορίζονται και θα ελέγχονται από ιδιώτες μάνατζερ, που θα προσλαμβάνονται στο δημόσιο με ειδικούς μισθούς για την υλοποίησή τους.** Αυτοί θα αξιολογούν και θα καθορίζουν σε τελευταία ανάλυση ένα μέρος του μισθού (κίνητρο απόδοσης) για τον εργαζόμενο στο δημόσιο, το οποίο μάλιστα θα συνδέεται και με τη γενικότερη συμπεριφορά του εργαζόμενου με βάση τα δεδομένα του αντιδραστικού δημοσιούπαλληλικού κώδικα.

Είναι κατανοητό τι σημαίνει καλός εργαζόμενος για το αφεντικό.

4) Παραπέρα, η πρόταση Χριστοδουλάκη **στοχεύει στην πλήρη αποσύνδεση μισθού-σύνταξης με τη μη ενσωμάτωση επιδομάτων.** Και ακόμη χειρότερα **καταδικάζει μια σειρά εργαζομένων ή σε ισόβια εργασία ή σε καθόλου σύνταξη,** εφόσον δεν αναγνωρίζει οποιαδήποτε προϋπηρεσία πριν από την πρόσληψη στο δημόσιο (τόρα μάλιστα που καταργήθηκε και το όριο ηλικίας), ούτε ως συντάξιμο χρόνο ούτε ως χρόνο ένταξης σε ανάλογα μισθολογικά κλιμάκια.

Ιδιαίτερα κρίσιμο και σοβαρό για τους εργαζόμενους στην Τ.Α. και τα νοσοκομεία, όπου μεγάλο μέρος (30% και πλέον) εργάζεται σε βαριές και ανθυγιεινές δουλειές, **είναι η μη αναγνώριση αυτής της δουλειάς στο μισθό και ο τελικός αποχαρκτηρισμός τους** με νέο νομοσχέδιο που ετοιμάζεται να φέρει η κυβέρνηση.

Νέος κώδικας για την κατάσταση προσωπικού στους ΟΤΑ

Μέσα στο γενικό φόντο των αντιδραστικών αλλαγών που επιχειρούνται για τους εργαζόμενους στην Τ.Α., **έρχεται να προστεθεί σε συνδυασμό και ως ανάγκη ένα αυταρχικότερο και αντιδημοκρατικότερο πλαίσιο: ο νέος κώδικας για την κατάσταση του προσωπικού των ΟΤΑ,** δηλαδή τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εργαζομένων.

Με βάση το νέο αυτό κώδικα, οι εργαζόμενοι στην Τ.Α. πρέπει να προσαρμοστούν στους κανόνες του παιχνιδιού που ορίζουν οι νέες ανάγκες του κεφαλαίου και τα σχέδια που έρχεται να επιβάλει.

Σφίγγουν τη μέγγενη σε σχέση με τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες που έχει ο εργαζόμενος σήμερα. Κυρίως μεταφέρουν αυτούσιο όλο τον αντιδραστικό δημοσιούπαλληλικό κώδικα, επιδιώκοντας να μεταβληθούν οι εργαζόμενοι στους δήμους σε στρατιωτάκια, πειθήνια όργανα εκτέλεσης των αντιλαϊκών επιλογών δημάρχων-κυβέρνησης. Έτσι πολλαπλασιάζουν τις ποινές και πειθαρχικές διώξεις, ενώ ταυτόχρονα ενισχύουν και έχουν στον απόλυτο έλεγχο τους τη δικαιοδοσία των πειθαρχικών οργάνων (υπηρεσιακά συμβούλια κ.λπ.) και πειθαρχικώς προϊσταμένων (δήμαρχοι, γενικοί διευθυντές κ.λπ.).

Εισάγει νέα δομή στην ιεραρχία: ο διευθυντής γίνεται βαθμός πλέον και έρχεται και ο γενικός διευθυντής ή μάνατζερ, έξω από την υπαλληλική ιεραρχία, διοριζόμενος από τα πάνω – αναφέραμε το ρόλο που καλείται να παίξει με τις επιδιωκόμενες αλλαγές στο χώρο της Τ.Α. αλλά και στη διαμόρφωση των μισθών μας.

Τέλος, μεταθέτει στη δικαιοδοσία δημοτικών αρχών-περιφερειαρχών όλα τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων σε σχέση με ωράρια, άδειες κ.λπ., τον τρόπο εργασίας συνολικά. Θα μπορούν με απλή απόφασή τους να εφαρμόζουν ελαστικό, διακεκομμένο ωράριο, να καταργούν το 5μερο, να δίνουν τις άδειες όπως εκείνοι κρίνουν και όποτε θέλουν, να αποσπούν ή να μεταθέτουν τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από τα καθήκοντα και την ειδικότητά τους.

Αιτήματα και στόχοι

Συμπερασματικά, το συνδικαλιστικό κίνημα στους ΟΤΑ, στο δημόσιο γενικά, οι κλάδοι ξεχωριστά, δεν μπορούν να δράσουν σαν πλιατσικολόγοι σε βομβαρδισμένη πόλη, αρπάζοντας κάτι, ένα ξεχωριστό επίδομα και μόνο, όσο πειστικές κι αν είναι οι ανάγκες σήμερα έστω και για αυτό, υποχωρώντας από τη συνολική πολιτική απάντηση στις βαθείς στρατηγικές επιλογές που φέρνουν οι κυβερνητικές επιλογές αυτή την περίοδο.

Εξάλλου, αυτή δεν είναι και η επιδίωξή τους και αυτό το ρόλο δεν εξυπηρετούν οι άνθρωποι της στο σ.κ., όταν μας οδηγούν σε αυτή την παγίδα που κινδυνεύουμε να πέσουμε όλοι μας, και μάλιστα να οδηγηθούμε εκεί και με όρους κινήματος;

Εξίσου λάθος θα ήταν να καταφύγουμε σε γενικές αναλύσεις και πολιτικολογία για τον καπιταλισμό, την άρχουσα τάξη και τα κόμματα που εξυπηρετούν την πολιτική της, μένοντας ουσιαστικά έξω από το κίνημα, όπως και να έχει αυτό, ή μεταθέτοντας την ελπίδα μόνο στην αύξηση του κομματικού ποσοστού, όπως κάνουν δυνάμεις της Αριστεράς σήμερα, και βλέποντας τον αγώνα μέσα και μόνο από το πρίσμα αυτό.

Είναι λοιπόν μεγάλη ανάγκη και χρέος μας να συνολικοποιήσουμε και να ενοποιήσουμε τους στόχους και τα αιτήματα για την αντεπίθεση και αποτελεσματικότητα του σ.κ. Πρέπει να συμβάλουμε σε αυτό.

Ο αγώνας πρέπει να αναπτυχθεί σήμερα για την ουσία και στην ουσία για τη δομή και τη στρατηγική που επιδιώκεται μέσω του νέου μισθολόγιου.

Αγώνας που θα ενώνει όλους τους εργαζόμενους, τόσο στο εσωτερικό κάθε κλάδου όσο και στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, αλλά και τους άνεργους, υποαπασχολούμενους κ.λπ.

Ορισμένα επιπλέον αιτήματα που συμβάλλουν σε αυτή τη λογική σε συνδυασμό με τον αγώνα για πραγματικές αυξήσεις, ενσωμάτωση επιδομάτων, αποσύνδεση του μισθού από την απόδοση και το βαθμό είναι:

1. Ενιαίο μισθολόγιο για όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα συνολικά, ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας, ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, ορισμένου ή αορίστου χρόνου, μόνιμου ή έκτακτου.
2. Ενιαία μισθολογικά κλιμάκια και όχι διαμόρφωση ξεχωριστών μισθολογίων με βάση τις κατηγορίες εκπαίδευσης, με κλείσιμο της ψαλίδας και των ανισοτήτων μεταξύ των κατηγοριών.
3. Διαμόρφωση των κλιμακίων με βάση και το αντικείμενο δουλειάς, ώστε τα βαριά και ανθυγιεινά και επικίνδυνα επαγγέλματα να μην αποτιμώνται μόνο με ένα επίδομα που ούτε συντάξιμο είναι ούτε προσμετράται στο βασικό μισθό.
4. Αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας σε οποιονδήποτε φορέα εργασίας για την ένταξη σε αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια με την εισαγωγή στο δημόσιο και την προσμέτρηση στη σύνταξη. Δεν είναι δυνατό ένας εργαζόμενος να έχει δουλέψει 10, 20, 30 χρόνια -να έχει πληρώσει για αυτά- και να μπαίνει με μισθό νεοδιοριζόμενου.

Στο παραπάνω κίνημα για τους μισθούς δεν είναι δυνατό σήμερα να μη διατυπώνονται σε συνδυασμό αιτήματα και στόχοι όπως:

-Η μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων μερικής ή ολικής απασχόλησης, ανεξάρτητα από το χρόνο και το είδος της σύμβασης

-Κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων, του νόμου της μερικής απασχόλησης

-Ενιαία εργασιακή και σταθερή σχέση εργασίας και δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους.

Όσο αυτά δεν κυριαρχούν σήμερα στα αιτήματα, τα οικονομικά αιτήματα και στόχοι είναι εξαρχής υποθηκευμένα και υπονομευμένα. Δεν μπορούμε να εθελουφλούμε για αυτά που γίνονται γύρω μας.

Στη συγκεκριμένη φάση οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων στους ΟΤΑ πρέπει να είναι **γερά συνδεδεμένοι με τον αγώνα για την αποτροπή των ιδιωτικοποιήσεων**, τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στις δημοτικές επιχειρήσεις και το κεφάλαιο.

Ο αγώνας για την απόσυρση του νέου δημοτικού κώδικα πρέπει να συνδεθεί με τα κινήματα της πόλης.

Κοινοί στόχοι πρέπει να είναι: καμιά αρμοδιότητα στο ιδιωτικό κεφάλαιο και τις δημοτικές επιχειρήσεις, απεμπλοκή των δημοτικών επιχειρήσεων και κατάργησή τους τώρα και παράλληλη μετάταξη του προσωπικού τους στις υπηρεσίες των ΟΤΑ.

Με τη λογική αυτή ανάπτυξης των αιτημάτων και στόχων **χρειάζεται με όλες μας τις δυνάμεις να συμβάλουμε ώστε οι κινητοποιήσεις να ξεπεράσουν τα προβλεπόμενα όρια που έχουν στο μυαλό τους οι δυνάμεις που κυριαρχούν στο σ.κ. σήμερα.**

Να ξεφύγουμε από τις παγίδες που έχουν στηθεί και να δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα συνολικό πολιτικό-συνδικαλιστικό κίνημα που ενιαία και συντονισμένα θα στοχεύει και θα απαντά στις κεντρικές στρατηγικές επιλογές της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης, που θα συνδέεται και θα δένει γερά όλα τα τμήματα των εργαζομένων.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ- ΚΙΝΗΣΕΙΣ- ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους ΟΤΑ

2 /10/2003